

Ani Buddha zo mňa nebude

Michal Habaj

Karmakóma

(1.)

Popolavé tváre nič neveštia
V inej krajine možno vieš ako sa voláš
Dotýkaš sa oblohy vlasmi čo ti nepatria
Ktokoľvek ťa pozdraví odíde bez slova
Nikam nepatríš
Bez veku a predsa čoraz mladší
Neustúpiš ani o krok keď ti nevyjde krok
A ty sa zapotácaš medzi dvomi krokmi
Medzi dvoma stebkami vo vetre
Si náhle slovo čo napadlo jazyku dávno zabudnutému
Si len výkrik z nemej oblohy
Ktorá sa ťa dotýka hviezdami čo jej nepatria
Komu patrí tento sen
V ktorom sa potácaš a stojíš na mieste
A pýtaš sa
Na adresy na mená na čísla na budúcnosť
Na osud čo sa zapotácal medzi dvoma životmi
Popolavé tváre nič neveštia
To už vieš
Napľuješ si do dlaní
To nikdy neurobíš
Už vieš ako sa voláš
V inej krajine v inom čase v inej budúcnosti
Ti vtáci sadajú na ruky nemá obloha z nich kričí
Trháš si vlasy ktoré ti nepatria
Poplietli sa ti adresy mená budúcnosti
Poplietli sa ti kroky slová jazyky
Poplietli sa ti tváre vlasy osudy
Nikam nepatríš
Mal si tisíce matiek tisíce otcov
Tisíce žien tisíce dcér tisíce synov

V inej budúcnosti v inej minulosti
Nikam nepatríš
Nikam nepatríš
Vesmír ťa bez záujmu zničil

(2.)

Veľmi jednoduchá báseň
Chce sa ti povedať
Ale slová sú také ťažké
Nikdy si nevidel také slová
Odkiaľ prišli tie slová
Sú cudzie neznáme čierne sa zakrádajú nocou
Na zápraží mokvajú telá ktoré zo seba zvliekli
Tie slová sú divé divoké sú inteligentné sú chladné
Ťažké zakrádajú sa chodbou vnikli do domu
Vnikli do izby do hlavy sú v hlave
Čo teraz
Dvíhaš ruky vrháš ruky na klávesnicu
Vrháš ruky trháš slová chytáš slová za nič
Za čierne vlhké nič trháš slová hádžeš slová
Preč z hlavy
Preč z hlavy
Toto sú slová obyčajný prach
Ľahký rozvírený prach nič viac
Chce sa ti povedať
Ale čosi sa zakráda nocou čosi vniklo do domu
Čosi šramotí vedľa na chodbe
Nikdy si nevidel také slová
Odkiaľ prišli tie slová
Po koho si prišli po koho ste si prišli
Chce sa ti povedať
Ale slová to povedia za teba
Úloha splnená územie ovládnuté
Aká strašná inteligencia to dýcha
Kto teraz si
Kto sa pýta
Ruky na klávesnici čosi píš

(3.)

Zo všetkých strán čosi sa hrnie
Nevidíš nevieš čosi tušíš
Čosi prichádza neviditeľné veľké
Obrovské čosi väčšie ako svet
Čosi čierne temné s tlamou väčšou ako svet
Je to noc je to nič
Pýtaš sa nevieš nevidíš tušíš
Čosi čosi sa tam vonku deje
Vychádzaš von pozeráš pozeráš
Čo to prichádza obrovské nič nevidíš
To ty si noc a vraciaš sa domov

Prichádzaš nepoznaný nevidený
Zrkadlo v hrôze kričí zrkadlo kričí
Chce sa rozbiť márna snaha
Čosi prichádza
Kričíš nič nevidíš hrôza ťa ovládla
Nič nevidíš padneš do postele
Svet pod tebou v hrôze kričí
Nič nevidieť nič nepočuť
Nič kričí nič ničí
Nič nič vydýchneš si to nič nebolo
To nič nebolo len zlý sen
Zo všetkých strán čosi sa hrnie
To nič nebolo to nič pozri nič tu nie je
Nič tu nie je kde nič tu nič
Zo všetkých strán čosi sa hrnie
Kričíš nič nič nevidíš pozri
Čosi sa tam vonku deje
Nič nič len zlý sen vydýchneš si
Len zlý sen pozri nič
Zo všetkých strán čosi sa hrnie
Zo všetkých strán čosi sa hrnie
Zo všetkých strán čosi sa hrnie

(4.)

Slová majú vlastné pravidlá, to ony chytajú ľudskosť,

Aby ju vyvrhli do iného sveta.

V inom svete NIET HVIEZD,

NIET NOCI, NIET NEBA.

10.000 novembrov

Dnes ráno som ťa stretol
Trvalo ti 10.000 tisíc novembrov
Kým si sa vymotala z hústia hviezd
Ganga stále tečie mliečna dráha tiež
Stále tečú aj moje slzy
Nič to nevyhral som ani neprehral
Nebude zo mňa Alain Delon
Ani Buddha zo mňa nebude
Ešte nie
Trvalo ti desať krát tisíc novembrov
Kým si prišla na túto web stránku
Bolo to večer a padal dážď
Neplakal som
Dunaj stále tiekol
Pred kostolom Trinity

Mala si tvár na ktorú si už nespomínam
A všetko to o čom hovorím
Bolo za týmto tvojím telom
Bolo nad ním v ňom a cez neho
Padalo stále hlbšie ďalej nižšie
Až tam kde som v ňom padal ja
Hádam sa už končí vek ľudstva
A ty si prišla
Akoby nič
Trvalo ti desať tisíc novembrov
Kým si prišla z roklín hviezd
Desať tisíc ráz šípky v pustom poli dozreli
A teraz robíš drahoty
Či so mnou ísť na čaj alebo nie
Rozprávaš mi o kočke z Marsu
A termoušiach o výstave v Nueva Nueva York
A fair-trade láske
No dobre
Trvalo ti desať tisíc novembrov
Kým si prišla
Tak ešte chvíľu počkám
A potom pôjdeme spolu
Na čaj a kamkoľvek
Lampy zhasnú aj hviezdy aj oči
Nekrič nebo zovrelo napi sa

Báseň čo ti na svitaní šepkám do ouška

To o čom rozprávam si po mňa prišlo
Zaklopalo nepozvané nevítané
A vraví som tu
Ktorý som ktoré tu ja na to
A ono som ty tu teraz
Spomínam si na ulicu v daždi
A nebola to ulička lásky
Spomínam si na oči
A neboli to pohľady zaľúbené
Tiene sa vrhali z podzemia do našich životov
Kvílili hrnce storaké
Nebo trieskalo do taktu
Boli sme to len my
Tí istí ktorých niet
Všetko to čo z nás zostalo
Po tom ako sme tesne neboli
Tí čo si prišli po nás
Kým nami neboli kým nás nebolo
Potom čo odišli čo nás nechali
Bez nás takých akí sme neboli
Akých viac niet
Tí ktorých nebolo

Ešte však budú už ich niet
A vravím som tu
Ktoré som ktoré tu ono na to

(Už dávno som sa tak dobre nezabavil
Neomylné sa približujem cieľu ktorý nepoznám
Nikde ma nikto nevíta
Pulz a tlak v norme
Kráčam ulicou a nie je to ulička lásky
Vidím oči a nie sú to pohľady zaľúbené
V skutočnosti však ležím tu vedľa teba
Šepkám ti čosi do uška
Usmievaš sa nie si tu
Veď čo by si tu robila keď ani ja tu nie som
Nikdy som nebol nikde nikto
Aha už tomu začínam rozumieť
Raketoplán sa vzniesol nad našu parádnu posteľ z lkey
V zelenej žiare slnka vybuchuje tvoj strapatý účes
Do nových neznámych súhvezdí
A keď moja ruka dotkne sa čierneho prameňa
Nezáleží zrazu na ničom
Na okamih priznám tvoju existenciu
Už tomu začínam rozumieť poviem
Ale ty nič nepočuješ
Nie si
A nie je celkom jedno či už alebo ešte)

Údolie s fialkovým nebom

Ak mám byť úprimný
Už teraz som povedal viac než som chcel
Ešte menej povedať by bolo už priveľa
V skutočnosti som však nepovedal nič
Kráčal som mestom s fialkovým nebom
Zo všetkých strán padali snehové vločky
V ten deň čo sa dávno roztopil v čase
Pod ťažkým nebom farby fialiek
Som ťa nestretol ale videl som ťa
Kráčať cez ulicu oproti mne
Mala si toľko tváří koľko tiel
O pár rokov sme sa minuli
Iní to nazývajú dotykom
V rézii nekonečne vzdialených hviezd
Len preto aby sme si mohli spolu začať
Každý sám ale celkom bez seba
Kráčala si mestom s nebom farby fialiek
A len snehové vločky sa ťa dotkli ja nie
Ja bol som iba kráčanie pozeranie hovorenie
Bez teba na teba o tebe
Ale teba viac nebolo

Iba ja kráčal som mestom s fialkovým nebom
Čosi sa mi tlačilo na jazyk
A bolo to slovo slzy
Čosi sa mi tlačilo do očí
A bola si to len ty v slzavom údolí
Pomer tváří a tiel mi však nesedel
A tak len čo som skončil s tvojim siedmym telom
Ty si si začala užívať svoju piatu tvár
A keď som ťa uvidel necelé štyri vložky odo mňa
V prítomnosti kohosi tretieho
Pod záštitou akejsi nadácie
S úsmevom ktorý ti s tichým bzučáním práve
Neobyčajne pristal v tvári
Bez toho aby sa obrazovka zachvela
A tvoje oči reálne vnímali moju neprítomnosť
Pomyslel som si: áno
Snehové vločky studne najstrašnejšie
Fialky nebeské na hroboch v tráve
Pijeme spolu ten kal čistejší nad to čím sme
Len báseň sa ťa dotkla ja nie

**4 kompozície / pre flautu a bomby / zaznamenané kozmickou sondou
Voyager 2 / 20. 12. 2012 / v súhvezdí Ďalekohľad / tak ako boli zapí-
sané / osobným počítačom Michala Habaja / 15. 11. 2008 / na tretej
planéte Slnecnej sústavy**

I.

Nenechaj
Nenechaj ma

Nenechaj ma čakať
Nenechaj ma čakať na

Nenechaj ma čakať na malú
Nenechaj ma čakať na malú modlitbu

Zatvor
Zatvor okno

Zatvor okno spomienok
Zatvor okno spomienok na

Zatvor okno spomienok na navždy
Zatvor okno spomienok na navždy spolu

Zbombarduj
Zbombarduj všetko

Zbombarduj všetko v

Zbombarduj všetko v čo

Zbombarduj všetko v čo sme
Zbombarduj všetko v čo sme verili

Štyri
Tri
Dva
Jedna

II.

To
To čo

To čo počuješ
To čo počuješ je

To čo počuješ je umenie
To čo počuješ je umenie hluku

To
To o

To o čom
To o čom hovoríš

To o čom hovoríš je
To o čom hovoríš je zvuk

To
To čo

To čo ti
To čo ti ponúkam

To čo ti ponúkam je
To čo ti ponúkam je sila

Utekaj
Utekaj bejby
Utekaj bejby pred
Utekaj bejby pred umením

III.

Nechaj
Nechaj ma

Nechaj ma radšej
Nechaj ma radšej tak

Nechaj ma radšej tak lebo
Nechaj ma radšej tak lebo uvidíš

Ríša
Ríša už

Ríša už čaká
Ríša už čaká na

Ríša už čaká na takých ako
Ríša už čaká na takých ako ty

Duše
Duše nikam

Duše nikam neutečú
Duše nikam neutečú pred

Duše nikam neutečú pred umením
Duše nikam neutečú pred umením bombardovania

Štyri
Tri
Dva
Jedna

IV.

Pod'
Pod' ku

Pod' ku mne
Pod' ku mne bez

Pod' ku mne bez obáv
Pod' ku mne bez obáv maličká

Teraz
Teraz sa

Teraz sa už
Teraz sa už nemusíš

Teraz sa už nemusíš ničoho
Teraz sa už nemusíš ničoho báť

Je
Je ti

Je ti zima
Je ti zima v

Je ti zima v ohni
Je ti zima v ohni spomienok

Utekaj
Utekaj bejby
Utekaj bejby pred
Utekaj bejby pred spolnením